

Ngày 03 tháng 3 năm 2025

Gia-cơ 1:27

Chủ đề: *Sự tin đạo thanh sạch không vết, trước mặt Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, là thăm viếng kẻ mồ cô, người góa bụa trong cơn khốn khó của họ, và giữ lấy mình cho khỏi sự ô uế của thế gian.*

Trong tâm: Chữ *đạo* - *religious* được chép đây mang ý nghĩa là *có tôn giáo, là người ngoan đạo, người tu hành theo tín lý mà người ấy đã tin*. Vì sử đồ Gia-cơ viết thư này gửi cho những người Giu-đa, là những người tin Lời Đức Chúa Trời và thờ phượng Đức Chúa Trời nơi đền thờ tại Giê-ru-sa-lem, nên những người Giu-đa hiểu rõ chữ *đạo* đó là nói về Luật pháp của Môi-se. Sử đồ Gia-cơ đã vạch rõ những sự sai trái về thái độ giả hình của những người Giu-đa cậy mình có Luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng họ lại không làm theo các điều răn của Đức Chúa Trời, khi họ đối xử với mọi người chung quanh mình bằng con mắt và sự toan tính của xác thịt, chứ không theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Chính vì sự giả hình đã cai trị trong hệ thống tôn giáo đó nên họ đã không nhận biết Chúa Jê-sus là Đấng Messiah, như Môi-se đã nói về Ngài và được chép trong Kinh-Thánh. Loài người trong thế gian cũng bị sự lừa dối của ma quỷ và không nhận biết những người được chọn của Đức Thánh Linh, cùng các dấu hiệu được tỏ ra bởi Lời của Đức Chúa Trời về công việc của Nước Đức Chúa Trời, cùng các dấu hiệu được Lời Chúa gọi là các bông trái của người ta mà nhận biết ai là người thuộc về Đức Chúa Jê-sus Christ và ai là giáo sư giả, ai là tiên tri giả. Trong thế gian người ta biết trang bị các trang phục riêng cho những người thuộc về hệ thống quản lý của họ để phân biệt các cấp bậc, quyền lực và chức vụ, cùng nhận biết ai là thật và ai là không thật trong hệ thống của họ. Người ta nhìn vào trang phục, hình dạng, những sự thuộc về tài sản của người ta mà tôn trọng, hoặc khinh thường người khác mà quên giá trị thật của người ấy, là tạo vật của Đức Chúa Trời. Nếu một người nào đang sống và hành động trên đất này, thì điều đó có nghĩa là Đức Chúa Trời còn cho phép người ấy sống ở trước mặt Ngài, và linh hồn của những người đó là thuộc về Đức Chúa Trời và mọi người phải nhận biết trách nhiệm của mình đối với người khác theo sự hiểu biết của mình theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh có chép: **Tôi đã giấu Lời Chúa trong lòng tôi, để tôi không phạm tội cùng Chúa...Tôi nói rằng: Tôi sẽ giữ các đường lối tôi, để tôi không dùng lưỡi mình mà phạm tội: Đang khi kẻ ác ở trước mặt tôi, tôi sẽ lấy khớp giữ miệng tôi lại.** Mọi lời người ta nói ra sẽ là bằng chứng về tình trạng thật của linh hồn người đó ở trước mặt Đức Chúa Trời. Ngày sau rốt này, nhiều người xưng mình có tin lành của Đức Chúa Trời, nhưng các lời họ nói ra từ miệng họ, cùng thái độ của họ đối với những người chung quanh mình, thậm chí là đối với những người dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho mình, sẽ làm chứng nghịch lại họ ở trước mặt Đức Chúa Trời, vì họ đã không sống, không nói, không làm theo như lời Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy. Lời Chúa đã cảnh báo rằng: **Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh để đâu; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy.**

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 39; Thi-Thiên 119; Ga-la-ti 6;

Ngày 04 tháng 3 năm 2025

Gia-cơ 2:1-4

Chủ đề: *Hỡi anh em, anh em đã tin đến Đức Chúa Jê-sus Christ, là Chúa vinh hiển chúng ta, thì chớ có tây vị người nào. Giả sử có người đeo nhẫn vàng, mặc áo đẹp, vào nơi hội anh em, lại có người nghèo, quần áo rách rưới, cũng vào nữa; nếu anh em ngó kẻ mặc áo đẹp, mà nói rằng: Mời ngồi đây, là chỗ tử tế; lại nói với người nghèo rằng: Hãy đứng đó, hoặc ngồi dưới bệ chân Ta, thế có phải anh em tự mình phân biệt ra và lấy ý xấu mà xét đoán không?*

Trong tâm: Mọi người tin Chúa phải nhận biết rằng, Đức Chúa Trời là công bình, không có sự tây vị, nên dù trong xác thịt chúng ta không phải là dân Y-sơ-ra-ên, nhưng Đức Chúa Trời vẫn xưng chúng ta là dân của Ngài và trong muôn dân trên đất này, bất kỳ người nào tin cậy Danh Chúa, vâng giữ và làm theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, thì linh hồn người đó sẽ được cứu chuộc và sẽ được vào trong Nước Đức Chúa Trời. Vậy thì mọi người phải tỉnh thức trước những sự hay chết và bất toàn của xác thịt mình mà ráng sức ăn ở theo Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự toan tính trong lòng, trong trí của người ta, cùng xét đoán mọi lời người ta sẽ nói ra hoặc những công việc người ta sẽ làm ra, cùng thái độ của mỗi người đối với kẻ lân cận mình. Hãy mặc cho mình chiếc áo thánh, là những sự được tỏ ra bởi lời nói, bởi công việc được làm ra bởi công hiệu của Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Mọi người phải ăn ở theo đúng vị thế mà Đức Chúa Trời đã chỉ định, đã sắp đặt trong gia đình, trong xã hội, vì mọi quyền thế, mọi sự cai trị trong thế gian này đều do Đức Chúa Trời chỉ định, vì cả thế gian đều thuộc về Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời. Lời Chúa có chép: **Cũng chớ nên hung hăng quá, và đừng ăn ở như kẻ ngu muội; chớ sao người chết trước kỳ định?** Hãy tôn trọng mọi người, không phải vì quyền thế hay sự giàu có của người ta, nhưng vì cố Danh Chúa. Sử đồ Phao-lô cũng khuyên dạy rằng: **Cho nên có chép rằng: Người đang ngủ, hãy thức, hãy vùng dậy từ trong đám người chết, thì Đấng Christ sẽ chiếu sáng người.** **Vậy, hãy giữ cho khéo về sự ăn ở của anh em, chớ xử mình như người đại dột, nhưng như người khôn ngoan. Hãy lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu. Vậy chớ nên như kẻ đại dột, nhưng phải hiểu rõ ý muốn của Chúa là thế nào.** Chúa Jê-sus đã đến thế gian này dạy dỗ loài người phải nhận biết thân phận mình, là con cái của Đức Chúa Trời, vậy nên chúng ta phải biết loài người hết thảy đều thuộc về Đức Chúa Trời và chúng ta phải nhận biết mình là sự sáng của thế gian thì phải có sự sáng của Đức Chúa Trời trong mình, để giữ sự sống mình theo ý muốn của Đức Chúa Trời hầu cho mình là một bằng chứng thật về sự yêu thương của Đức Chúa Trời đang ở trong mình, mà có sự tôn trọng sự sống của mọi người nữa.

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 119; Ê-phê-sô 5; Phi-líp 2;

Ngày 05 tháng 3 năm 2025

Gia-cơ 2:5-8

Chủ đề: *Hỡi anh em rất yêu dấu, hãy nghe này: Đức Chúa Trời há chẳng lựa kẻ nghèo theo đời này dựng làm cho trở nên giàu trong đức tin, và kẻ tự nước Ngài đã hứa cho kẻ kính mến Ngài hay sao?*

Trong tâm: Mọi người tin Chúa phải luôn nhớ rằng: Linh hồn mình được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời và chúng ta phải sống xứng đáng là con cái của Đức Chúa Trời, không phải bởi của tế lễ, nhưng bởi sự vâng phục hoàn toàn vào Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời và sống theo Luật pháp đó. Tự chúng ta không thể phục được Luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng nếu chúng ta tin cậy và vâng theo tiếng phán của Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh Linh sẽ ban sức mới cho chúng ta để noi theo Ngài. Hết thảy loài người trên đất này đều thuộc về Đức Chúa Trời, nên mỗi người tin Chúa phải biết giữ mình, chớ coi khinh người này mà coi trọng người kia theo con mắt của xác thịt mình, vì sự phán xét của Đức Chúa Trời rất cao, loài người không thể hiểu được những sự đó. Nên hãy hạ mình xuống trước quyền phép của Đức Chúa Trời mà sống theo sự chỉ định của Đức Chúa Trời. Lời Chúa có chép: **chớ có tư tưởng cao quá lẽ, nhưng phải có tâm tình tâm thường, y theo lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người.** Mục đích sống của người tin Chúa là phải trở nên giàu có về sự hiểu biết Đức Chúa Trời thông qua việc yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời và sống theo Lễ thật, là sự Đức Thánh Linh sẽ ban cho những người nào hết lòng tìm kiếm Ngài và làm theo Lời của Đức Chúa Trời. Dù người ta giàu có thế nào mặc dầu, mà không giàu có những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời, thì kẻ đó là kẻ đại dột, vì của cải đời này không thể cứu được linh hồn người ta khỏi sự chết đời đời. Chúng ta hết thảy đều đã bị trần trướng và đui mù thuộc linh Nhưng Đức Chúa Trời đã vì yêu thương chúng ta mà ban sự cứu chuộc cho chúng ta qua Đức Chúa Jê-sus Christ và Ngài sẽ mặc lại cho linh hồn chúng ta chiếc áo thấy tế lễ nhà vua, nếu chúng ta tin cậy Ngài và vâng phục Luật pháp trọn vẹn của Ngài. Chớ khinh để kẻ nghèo hay là ghét kẻ giàu có, vì điều đó là tội lỗi, vì sự giàu hay là nghèo là thuộc về sự cai trị công bình của Đức Chúa Trời. Việc người tin Chúa là mặc lấy sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình qua Đức Chúa Jê-sus Christ, hãy coi những người khác là tôn trọng hơn mình, vì họ cũng thuộc về Đức Chúa Trời vậy.

Kinh-Thánh tham khảo: Rô-ma 12; 1 Cô-rinh-tô 15; Khải huyền 3;

Ngày 06 tháng 3 năm 2025

Gia-cơ 2:9-10

Chủ đề: *Nhưng nếu anh em tây vị người ta, thì phạm tội, luật pháp bèn định tội anh em như kẻ phạm phép. Vì người nào giữ trọn luật pháp, mà phạm một điều răn, thì cũng đáng tội như đã phạm hết thảy.*

Trọng tâm: Nguyên văn chữ *tây vị* - *respect to* có nghĩa là *dâng sự tôn trọng* cho ai đó và khi nói đến sự *tây vị* là nói về sự so sánh giữa người này với người khác và như vậy cũng có nghĩa là sự phân biệt đối xử, đó là mầm mống của sự không công bình. Đức Chúa Trời ghét những sự không công bình, vì sự không công bình có nghĩa là điều ác, và điều ác sẽ gây ra sự chiến tranh, gây sự tranh cạnh. Bất kỳ một người nào khi đã xưng mình là người tin Chúa mà không vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, thì kẻ đó là kẻ phạm tội. Trong thuộc thể nơi thế gian này, khi một người không vâng phục quyền cai trị mình, thì kẻ cầm quyền trên người đó có quyền trừng phạt kẻ không vâng phục quyền cai trị của mình (*tùy theo quyền thế được ban cho mình*), hoặc người đó sẽ giao nộp kẻ vi phạm lên cấp có quyền cao hơn mình để xét xử kẻ phạm tội đó. Trong thuộc linh, chính ma quỷ là kẻ xúi giục người ta phạm tội, sẽ tố cáo kẻ vi phạm đó ở trước mặt Đức Chúa Trời và kẻ đó sẽ bị phán xét. Vì mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người là để tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, nên Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp trọn vẹn của Ngài cho loài người, ấy là Đức Chúa Trời ban tiêu chuẩn để dùng cho sự luyện lọc này và Đức Chúa Trời không có sự tây vị. Ma quỷ biết luật này, nên chúng tìm đủ mọi cách để xúi giục người ta vi phạm tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời qua việc khiến người ta lên mình kiêu ngạo mà khinh thường người khác. Nên Đức Thánh Linh đã dùng sứ đồ Phao-lô để cảnh cáo mọi người tin Chúa rằng: *Hỡi anh em là người làm chủ, hãy đối đãi kẻ tôi tớ mình đồng một thể ấy, đừng có ngăm dọa chúng nó, vì biết rằng mình với chúng nó đều có một chủ chung ở trên trời, và trước mặt Ngài chẳng có sự tây vị ai hết. Và lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ.* Nếu bạn nói mình kính sợ Chúa, luôn ngợi khen Chúa và hay cầu nguyện với Đức Chúa Trời, mà bạn lại không tôn trọng người khác, hoặc ghét người này mà tôn trọng người khác theo sự toan tính của xác thịt mình, thì hết thảy những sự mà bạn đã dâng sự ngợi khen Chúa, cầu nguyện với Chúa đó sẽ không được nhậm, vì Đức Chúa Trời sẽ coi những sự đó là giả dối, bởi vì cái lòng của bạn đã cứu mang những sự ác, nghịch lại Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà Luật pháp của Đức Chúa Trời đại diện bốn tánh của Đức Chúa Trời. Lời Chúa chép: *Bởi cái lưỡi chúng ta khen ngợi Chúa, Cha chúng ta, và cũng bởi nó chúng ta rủa sả loài người, là loài tạo theo hình ảnh Đức Chúa Trời. Đóng một lỗ miệng mà ra cả sự khen ngợi và rủa sả! Hỡi anh em, không nên như vậy.* Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 23; Ma-thi-ơ 22; Ê-phê-sô 6;

Ngày 07 tháng 3 năm 2025

Gia-cơ 2:11-12

Chủ đề: *Vả, Đấng đã phán rằng: Chớ phạm tội tà dâm, cũng có phán rằng: Chớ giết người. Vậy, nếu người không phạm tội tà dâm, nhưng phạm tội giết người, thì người là kẻ phạm luật pháp. Hãy nói và làm dường như phải chịu luật pháp tự do đoán xét mình.*

Trọng tâm: Đức Chúa Trời dùng Lời phán ra khỏi miệng Ngài để tạo nên muôn vật, ban sự sống và duy trì sự sống cho muôn vật, trong muôn vật đó có loài người được tạo nên theo ảnh tượng của Ngài. Nơi linh hồn loài đã có sự sáng thật của Đức Chúa Trời, nhưng vì tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, mà đền đó bị thiếu mất sự sáng của Đức Chúa Trời. Nhưng khi linh hồn nào tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ, là tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời làm Chúa của sự sống mình, thì Đức Chúa Trời sẽ ban sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn đó, tùy theo hành động của linh hồn đó có thật sự kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến Luật pháp của Ngài hay không. Nếu người nào nói mình tin Chúa mà còn có sự tây vị, còn có sự tranh cạnh giữa người này với người khác, còn có sự cay đắng, còn có sự hận thù ở trong lòng và nói ra, thì sự kể ấy nói mình tin Chúa đó là nói dối, Lẽ thật không ở trong người đó. Kinh-Thánh chép: *Sống, chết do quyền của lưỡi, kẻ ái mộ sẽ ăn bông trái của nó.* Lời nói của kẻ cứu mang sự cay đắng, sự hận thù, sự gian dối, sự vu cáo cũng giống như gươm vậy, sẽ giết chính linh hồn của kẻ cứu mang các lời đó và nói ra, vì các lời đó có nọc độc, như các mũi tên bắn vào những người bị nhắm tới vậy và ma quỷ sẽ sử dụng các lời ác đó để giết người ta, vì những người bị các lời ác đó nhắm tới sẽ bị thiệt hại, nếu người đó không có áo giáp bảo vệ mình. Kinh-Thánh chép: *Xin Chúa giấu tôi khỏi mưu nhiệm của kẻ dữ, khỏi lũ ôn ào của những kẻ làm ác. Chúng nó đã mài lưỡi mình như thanh gươm. Nhắm mũi tên mình, tức là lời cay đắng, dặng từ nơi kín giấu bắn vào kẻ trọn vẹn; Thành linh chúng nó bắn đại trên người, chẳng sợ gì. Chúng nó tự vững lòng bền chí trong mưu ác, bàn tính nhau để gài bẫy kín giấu, mà rằng: Ai sẽ thấy được? Chúng nó toan những điều ác; chúng nó nói rằng: Chúng tôi đã làm xong; mưu đã sắp sẵn. Tư tưởng bề trong và lòng của mỗi người thật là sâu sắc. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ bắn chúng nó: Thành linh chúng nó bị tên thương tích.* Người tin Chúa phải luôn tỉnh thức về sự hay chết của xác thịt mình và phải nhận biết trách nhiệm của linh hồn là quản trị xác thịt mình, bắt phải phục Luật pháp của Đức Chúa Trời. Không phải miệng nói kính sợ Chúa, mà phải hằng để Luật pháp của Đức Chúa Trời ở trước mặt mình để làm theo, vì Đức Chúa Trời cân nhắc cái lòng của người ta và Ngài sẽ báo trả người ta tùy theo những sự toan tính của mỗi người. Hãy ăn ở cách khôn ngoan và cầm giữ môi miệng mình, vì hết thảy mọi người đều sẽ phải ứng hầu trước tòa án của Đấng Christ Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 56; Thi-Thiên 64; Châm ngôn 12;

Ngày 08 tháng 3 năm 2025

Gia-cơ 2:13

Chủ đề: *Sự đoán xét không thương xót kẻ chẳng làm sự thương xót; nhưng sự thương xót thắng sự đoán xét.*

Trọng tâm: Khi nói đến sự phán xét là nói đến quyền phép của Luật pháp, vì sự phán xét luôn có hai phần của sự thực thi Luật pháp, đó là sự báo trả công bình của Luật pháp đối với công việc của người ta làm ra dưới Luật pháp, bao gồm sự ban phước cho người tuân theo Luật pháp, hoặc sự trừng phạt đối với kẻ vi phạm Luật pháp. Khi nói đến sự thương xót là nói về sự nhân từ, sự khoan dung, sự bảo vệ, sự che chở, sự bênh vực. Khi một người không có sự nhân từ ở trong lòng mình, thì người ấy sẽ không thể làm được công việc thuộc về sự thương xót, nghĩa là người ấy không bao dung, không muốn che chở, không muốn phục vụ, không muốn bảo vệ, không muốn ban cho, mà chỉ muốn mình nhận được từ người khác những sự mình có cần mà thôi và người ta gọi tánh nết đó là sự ích kỷ. Theo cách người ta suy xét và truyền dạy con cháu mình, là con thì phải giống cha, mà người nào xưng mình là người tin Chúa mà không có được bốn tánh của Đức Chúa Trời, thì người ấy chưa phải là con của Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus đã phán xét những người Giu-đa, là những người đã bắt bớ Ngài, rằng: *Các người bởi cha mình, là ma quỷ, mà sanh ra; và các người muốn làm nên sự ưa muốn của cha mình. Vừa lúc ban đầu nó đã là kẻ giết người, chẳng bền giữ được lẽ thật, vì không có lẽ thật trong nó đâu. Khi nó nói dối, thì nói theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối và là cha sự nói dối.* Nếu người nào nói mình là người tin Chúa, thì người đó phải có lòng thương xót, chớ tham lam, đừng bóc lột người khác, chớ lợi dụng người khác cho sự ích kỷ của xác thịt mình, nhưng hãy bảo vệ, hãy bênh vực quyền lợi cho người khác theo sự công bình của Đức Chúa Trời. Một người có lòng thương xót thì phải có những lời lành ở trên môi miệng mình, đó là trái của người ấy, trong mười điều răn của Đức Chúa Trời ban cho loài người thì 6 điều cuối cùng là nói về lòng thương xót mà người ta phải có ở trong lòng. Kinh-Thánh chép: *Kẻ vốn hay trộm cắp chớ trộm cắp nữa; nhưng thà chịu khó, chính tay mình làm nghề lương thiện, dặng có vật chi giúp cho kẻ thiếu thốn thì hơn. Chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến.* Chúng ta là cây Đức Chúa Trời trồng trong vườn của Ngài, nếu người nào tin kính Chúa, thì phải có trái của sự thương xót, là công việc của đức tin, được phục hồi sự sống mình bởi quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 20; Giảng 8; Ê-phê-sô 4;